

Datum
2013-09-10Dnr
2013-4571Ert datum
2013-06-07Ert dnr
N2013/2837/E

Avdelningen för energieffektivisering
Susan Linton
016-544 20 12
susan.linton@energimyndigheten.se

n.registrator@regeringskansliet.se
n.remiser-energi@regeringskansliet.se

Yttrande angående Förslag till genomförande av energieffektiviseringsdirektivet i Sverige

Sammanfattning

- Energimyndigheten tillstyrker i huvudsak regeringens förslag
- Energimyndigheten ser positivt på att det kommit ett nytt direktiv som bidrar till att säkerställa uppfyllandet av de angelägna målen för energieffektivitet.
- Energimyndigheten ser att vissa frågor såsom betydelsen och ambitionsnivån när det gäller statliga myndigheter och andra offentliga organ som föregångare behöver utvecklas och tydliggöras.
- Myndigheten vill understryka den betydelse statliga myndigheter och andra offentliga organ kan ges för att förbättra energieffektiviteten i samhället.
- Energimyndigheten vill understryka vikten av att tolkningen av uttrycken *kostnadseffektiv*, *ekonomisk genomförbarhet*, *hållbarhet i vidare bemärkelse*, *teknisk lämplighet* samt *tillräcklig konkurrens* omfattas i en kommande förordning, eller motsvarande tolkning på nationell nivå. Även en tolkning om hur de olika aspekterna ska vägas mot varandra är av stor vikt.
- Energimyndigheten vill också understryka att direktivets koppling till kraven gällande tröskelvärden i direktivet om offentlig upphandling medför att en stor del av offentliga sektorns inköp därmed inte omfattas. Myndigheten anser att det för Sveriges del bör provas om det finns andra möjligheter att öka andelen energieffektiva upphandlingar.
- Energimyndighetens delar regeringens bedömning att bygga vidare på befintliga styrmedel är det mest kostnadseffektiva sättet att uppnå de resultat som direktivet, särskilt artikel 7, förutsätter fram till slutet av år 2020.
- Enligt tidigare förslag från Energimyndigheten ska effekterna av ett antal befintliga styrmedel fördubblas till år 2020 för uppfyllandet av artikel 7, vilket kräver en uppväxling av myndighetens insatser.

- Energimyndigheten tillstyrker införandet av energikartläggning även i stora företag samt att befintligt stöd till energikartläggning bör förlängas.
- Energimyndigheten tillstyrker förslagen om främjande av energitjänster och att Energimyndigheten ges det övergripande ansvaret att uppfylla dessa förslag.
- Energimyndigheten tillstyrker förslaget om införande av frivillig certifiering och att det blir två system.
- Regeringens förslag om certifieringssystem kommer med stor sannolikhet att underlätta för beställarna att få högre kvalitet på beställda uppdrag och samtidigt gynna leverantörerna och utvecklingen av energitjänstemarknaden.
- Energimyndigheten vill tillägga att s.k. tröskeffekter har stor betydelse för att uppnå en effektivare överföring och distribution av energi. En modell bör införas som innebär att en producent endast betalar en sådan del av den totala kostnaden för en nödvändig nätutbyggnad som motsvarar ansluten effekt.
- För att undvika att lagtexten blir för snäv föreslår Energimyndigheten att begreppet energiprestanda ersätter ”spara energi” och ”effektivisera energianvändningen” i 7 § i förslaget om lagen om energikartläggning i stora företag.
- Energimyndigheten föreslår samordnad rapportering av artikel 5 och 6 och att berörda myndigheter i övrigt samordnar relevanta redovisningar i största möjliga utsträckning.
- Energimyndigheten välkomnar förslaget om fortsatt arbete med att öka barns och ungdomars medvetenhet om energieffektivisering och klimatfrågor och föreslår att myndighetens uppdrag breddas till att även omfatta frågor relaterade till behovet av långsiktig kompetensförsörjning i energibranschen.
- Energimyndigheten delar inte regeringens bedömning om myndighetens behov av personella resurser för genomförandet av direktivet och avser att återkomma om detta i särskild ordning.

Energimyndighetens ställningstagande

Kap.2 Lagtext

Gällande lagförslagen i promemorian tillstyrker Energimyndigheten dessa, med nedanstående kommentarer för några av förslagen.

Förslag till lag om energikartläggning i stora företag.

1 §

Energimyndighetens anser att korrigering av lagens syfte bör övervägas. I 1 § anges att denna lag syftar till att främja energieffektivitet i stora företag vilket ligger i linje med svenska energipolitiska mål. Myndigheten föreslår en ny formulering av lagens syfte: ”denna lag syftar till att öka företagens kunskap om sin energianvändning och därigenom främja en förbättrad energiprestanda i stora företag” (se vidare under Specifika synpunkter).

7 §

För att undvika att lagtexten blir för snäv föreslår Energimyndigheten att begreppet energiprestanda ersätter ”spara energi” och ”effektivisera energianvändningen” i 7 § (se vidare under Specifika synpunkter).

Förslag till lag om vissa kostnads-nyttoanalyser på energiområdet

Formuleringen ”fjärrkyla och spillvärme från industrin” bör bytas ut mot ”fjärrkyla eller spillvärme från industrin.”

Kap 5. Ett vägledande mål – artikel 3

Energimyndigheten bedömer att Sveriges mål om 20 procents effektivare energianvändning i nuläget fungerar väl som vägledande mål.

Kap 7. Insatser för energieffektivisering i den offentliga sektorn – artiklarna 5 och 6.

Energimyndigheten vill understryka vikten av den markering som EU gör i direktivet gällande den stora betydelse som den offentliga sektorn kan ha för att få till stånd en effektivare energianvändning.

Energimyndigheten vill också understyrka att direktivets koppling till kraven gällande tröskelvärden i direktivet om offentlig upphandling medför att en stor del av offentliga sektorns inköp därmed inte omfattas. Myndigheten anser att det för Sveriges del bör provas om det finns andra möjligheter att öka andelen energieffektiva upphandlingar.

I bilaga III till direktivet, vilket särskilt berör punkt 7.1, redovisas krav för energieffektivitet när statliga myndigheter köper produkter, tjänster eller byggnader. Kraven gäller dock under förutsättning att de är förenliga med *kostnadseffektivitet, ekonomisk genomförbarhet, hållbarhet i vidare bemärkelse, teknisk lämplighet samt tillräcklig konkurrens*¹.

Energimyndighetens bedömning är att tolkningen av begreppen ovan kommer att ha stor betydelse för hur mycket effektivare energianvändning och hur stora besparingar av energi som uppnås samt hur mycket utsläppen minskas genom statliga myndigheter och andra offentliga organ beteende. Ett framgångsrikt arbete i kommuner och landsting är således också av stor vikt för att tillgodose EUs krav på offentliga organ som föregångare.

Energimyndigheten vill framhålla vikten av att tolkning av begreppen ovan (*kostnadseffektivitet, ekonomisk genomförbarhet, hållbarhet i vidare bemärkelse, teknisk lämplighet samt tillräcklig konkurrens*), eller tydliga riktlinjer för tolkning, omfattas i en kommande förordning, eller motsvarande tolkning på nationell nivå för att inte riskera att tolkningen urholkas genom att det blir möjligt att tolka dem i varje enskilt fall. Även en tolkning om hur de olika aspekterna ska vägas mot varandra är av stor vikt. Om begreppen ska tolkas i varje enskilt fall leder det dessutom till omfattande administration.

Begreppens innebörd får också betydelse för den hur den offentliga sektorn utformar sina insatser i strategier, mål och handlingsplaner samt effekterna härav.

7.1. Åtgärder för ökad energieffektivitet i byggnader som ägs av statliga myndigheter, artikel 5.

Energimyndigheten delar regeringens bedömning och tillstyrker att energisparbetinget bör fördelas på myndigheterna med det största fastighetsbeståndet, dvs. Fortifikationsverket och Statens fastighetsverk.

I samband med att förordning tas fram bör det övervägas om uppföljning och rapportering kan samordnas med myndigheternas rapportering enligt artikel 6, avsnitt 7.2 statliga myndighetens inköp och 7.3 övriga åtgärder för ökad energieffektivitet i statliga myndigheter. Fortifikationsverket och Statens fastighetsverk omfattas även av de bestämmelserna och en samordnad rapportering effektiviserar administrationen.

¹ Artikel 6 samt Bilaga III rörande offentliga sektorns inköp

7.3. Övriga åtgärder för ökad energieffektivitet i statliga myndigheter, artikel 5.7 och 6.

Energimyndigheten delar regeringens bedömning om att statliga myndigheter ska arbeta strategiskt och strukturerat med energieffektivisering genom en strategi med mål och handlingsplan, samt årligen rapportera om arbetets effekter.

I samband med att förordning tas fram bör det övervägas om uppföljning och rapportering kan samordnas med myndigheternas rapportering enligt artikel 5, avsnitt 7.1. Ev. samordningsmöjligheter med myndigheters rapportering om miljöledning och grön IT bör även övervägas.

7.4. Främjande av åtgärder för ökad energieffektivitet i kommuner och landsting, art 5.7 och 6.

Energimyndigheten delar regeringens bedömning om att utöka krav på kommuner och landsting i samband med statligt stöd om energieffektivisering.

Energimyndigheten anser att ett ekonomiskt stöd stärker den institutionella och organisatoriska kapaciteten i kommuner och landsting och att arbetet med energieffektivisering blir mer framgångsrikt och effektivt genom ett ekonomiskt stöd. Energimyndighetens utvärderingar visar att ett ekonomiskt stöd påverkar arbetet positivt och bidrar till att arbetet fortsätter

Flertalet kommuner och landsting bedöms ha projektanställda, liksom energi- och klimatrådgivarna, och de behöver god framförhållning om en eventuellt kommande programperiod för att inte tappa fart och tid i arbetet.

I nuvarande energieffektiviseringsprogram har Länsstyrelsen en viktig vägledningsroll för kommuner och landsting, de samordnar nätverk för erfarenhetsutbyte, driver regionala projekt, samarrangerar utbildningar tillsammans med Energimyndigheten osv. Energimyndigheten vill framhålla att den regionala vägledningsrollen har en viktig funktion, som bör fortsätta. Om denna funktion upphör anser myndigheten att utökade resurser krävs för att säkerställa att arbetet kan genomföras på ett sådant sätt att kommuner och landsting även fortsättningsvis kan få god vägledning

Kap 8. Kvotpliktssystem och alternativa styrmedel för energieffektivitet – artikel 7

Energimyndigheten har lämnat ett förslag om implementering av artikel 7² som bygger på att befintliga styrmedel för energieffektivisering bibehålls och utvecklas. Energimyndighetens delar regeringens bedömning att bygga vidare på befintliga styrmedel är det mest kostnadseffektiva sättet att uppnå de resultat direktivet förutsätter fram till slutet av år 2020 genom att de läroprocesser som redan ägt rum i samband med de styrmedel som införts tidigare tas tillvara. I motsatt fall skulle läroprocessen börja för sent för att Sverige skulle hinna dra full nytta av eventuella nya styrmedel.

² ER 2013:04

I övrigt avvaktar myndigheten förslag på den närmare utformningen av genomförandet av artikel 7.

Kap 9. En ny lag om energikartläggning för stora företag - artikel 8.4 - 8.7

9.3 Energikartläggningens innehåll

I detta sammanhang vill Energimyndigheten även uppmärksamma att det förutom ökad kunskap även finns andra troliga effekter av en energikartläggning som också anses bidra till att uppnå ett ökat åtgärdsarbete såsom ökat systematiskt arbetet och ökat ledningsengagemang. Vid uppföljning och utvärdering av lagen bör därför även andra effekter uppmärksammas. Denna kommentar föranleder inga ytterligare justeringar av lagförslaget.

Se ytterligare synpunkter under avsnitt Specifika synpunkter.

Kap 10. Främjandeåtgärder avseende information, energikartläggning och energitjänster – artiklarna 8,12,16-18

10.1 Främjande av energikartläggningar

Energimyndigheten tillstyrker förslaget om att ge Energimyndigheten uppdrag att ta fram riktlinjer för energikartläggningar för olika typer av slutanvändare.

Energimyndigheten tillstyrker förslaget om ett förlängt och utvecklat energikartlägningsstöd. Framtida arbete med att utveckla energikartlägningsstödet bör beakta de förslag som lämnats i Energimyndighetens utvärdering av energikartlägningsstödet, exempelvis klusterarbete som komplement till stödet samt utveckling av en samordningsfunktion för att minska företagens administrationskostnader i samband med inrapportering.

10.2 Främjande genom användarupplysning, information och utbildning - artiklarna 12, 17, 8.3

Energimyndigheten tillstyrker förslagen i kapitel 10.2.

Energimyndigheten delar bedömningen att kraven i direktivet angående användarupplysning, information och utbildning ska uppfyllas genom att befintlig verksamhet ska fortsätta och i relevanta fall utvecklas.

Förslagen till ändringar av Ellagen, Naturgaslagen och Fjärrvärmelagen om tydlig kontaktinformation om oberoende användarrådgivning bedöms öka behovet av energi- och klimatrådgivningen.

Energimyndigheten har i Budgetunderlaget för 2014 föreslagit att det statliga stödet till de kommunala energi- och klimatrådgivarna fördubblas och har med anledning därav påbörjat en översyn kring myndighetens arbete med energi- och klimatrådgivningen som inbegriper såväl den interna som den externa verksamheten.

Energimyndigheten välkomnar förslaget om fortsatt arbete med att öka barns och ungdomars medvetenhet om energieffektivisering och klimatfrågor och föreslår att uppdraget breddas till att även omfatta frågor relaterade till behovet av långsiktig kompetensförsörjning i energibranschen.

Se vidare under avsnittet Specifika synpunkter.

10.3 Främjande av energitjänster

Energimyndigheten tillstyrker förslagen om främjande av energitjänster och att Energimyndigheten ges det övergripande ansvaret att uppfylla dessa förslag.

Direktivets punkt 18.1.c kommer att leda till ökad synlighet och öppenhet bland leverantörerna och deras affärsmodeller på energitjänstemarknaden, vilket också är något som efterfrågats av alla berörda aktörer. Samverkan med Boverket, Swedac och andra aktörer är viktigt om punkten ska leda till förväntad utveckling av energitjänsteområdet.

Behovet av samverkan mellan viktiga aktörer är också avgörande för punkten 18.1.e som avser kontinuerlig uppföljning av energitjänstemarknaden.

När det gäller hinder så instämmer Energimyndigheten att det inte är helt tydligt om det finns lagstiftningshinder som direkt ska avlägsnas. Men som regeringen påpekar så finns det lagstiftningshinder som kan behöva utredas djupare.

10.4 En möjlighet till frivillig certifiering av vissa energitjänster införs

Energimyndigheten tillstyrker förslagen i kapitel 10.4 om införande av frivillig certifiering för vissa energitjänster och att Energimyndigheten ges ansvaret att utarbeta föreskrifter för detta.

Regeringens förslag överensstämmer i praktiken med det förslag som Energimyndigheten redovisar i rapporten *Certifiering av leverantörer av energitjänster*³, med undantag för att regeringen föreslår två certifieringssystem - ett för kartläggning och ett för drift och underhåll samt serviceavtal - istället för ett gemensamt. Energimyndigheten anser att en uppdelning i två system skulle kunna resultera i två bättre fungerande system, men att det sannolikt innebär mer administration både under upprättande av systemen samt i driftfasen.

Se vidare under avsnittet Specifika synpunkter.

Kap 11. Mätning och debitering av energi – Artiklarna 9, 10 och 11

Energimyndigheten tillstyrker förslagen enligt kapitel 11.

Energimyndigheten tillstyrker förslaget att Boverket (11.1.3) utreder om det är tekniskt möjligt och kostnadseffektivt för installation av individuella mätare i det befintliga byggnadsbeståndet. Myndigheten vill understyrka att byggnadstyper där det inte är tekniskt möjligt eller kostnadseffektivt bör undantas kravet på individuell mätning.

Beträffande individuell mätning vill myndigheten framhålla att ett lagkrav på individuella mätare också kan utveckla denna marknad och därmed sänka kostnaderna för individuell mätning och bidra till att låg kostnadseffektivitet och att vissa orättviseaspekter minskas. Insatser bör göras för att främja ny teknik- och metodutveckling för att öka kostnadseffektiviteten för individuell mätning och debitering.

Kap 12. Smart mätning – artiklarna 9.2 och 10.2 och Kap 13. Debitering och energifakturer – artiklarna 10.1-10.3 samt bilaga VII

Energimyndigheten tillstyrker förslagen enligt kapitel 12 och 13.

Energimyndigheten bedömer att förslagen kan främja marknaden för energitjänster och kvalitén på energitjänster. Timmätning av energiförbrukning med inriktning mot ett öppet gränssnitt och möjligheten att begära rapportering av mätresultat till ett företag som el- och gasanvändaren utser förenklar tillgången till mätdata för leverantörer av energitjänster och för fastighetsägare vid kartläggning av el- och energianvändningen i fastigheter.

³ ER 2013:11

Kap 14. Främjande av effektiv värme och kyla – artikel 14

Energimyndigheten tillstyrker förslagen enligt kapitel 14.

Myndigheten vill komplettera uppgifterna i regeringens PM med att stöd kan ges till kraftvärme i Sverige. Energimyndigheten kan ge stöd till forskningsprojekt inom kraftvärme enligt förordning om statligt stöd till forskning och utveckling samt innovation inom energiområdet⁴ eller med stöd av Energimyndighetens regleringsbrev.

Kap 15. Energieffektivisering vid omvandling, överföring och distribution av energi – artikel 15

Energimyndigheten tillstyrker i förslagen enligt kapitel 15.

Bedömningen är dock att förslagen om kompletterande regler för tillgång till elnät, punkt 5, inte i tillräcklig omfattning tar bort de hinder som finns för anslutning. Myndigheten bedömer att tröskeffekter idag är ett stort hinder för en effektivare överföring och distribution av energi. Tröskeffekter uppstår när en elproducent önskar ansluta sig till ett nät som saknar ledig kapacitet och då tvingas betala hela nätförstärkningskostnaden inklusive den kapacitet som producenten själv inte nyttjar och därför tvekar till eller avstår från att ansluta sig till nätet.

Direktivet tar inte direkt upp frågan om tröskeffekter, men i ett bredare perspektiv på effektivisering av elnätet är frågan aktuell. Detta då en ökad förnybar elproduktion närmare elanvändarna minskar överföringsförlusterna i transmissionsnäten samt tränger undan mindre effektiv elproduktion. Energimyndigheten anser därför att man bör överväga åtgärder för att minska tröskeffekter för förnybara energikällor och nya elproducenter. En modell bör införas som innebär att en producent endast betalar den del av den totala kostnaden för en nödvändig nätutbyggnad som motsvarar ansluten effekt.

Kap.16 Åtgärder för att överbrygga särskilda hinder för energieffektivitet – artikel 19

Energimyndigheten delar regeringens bedömning och har inga ytterligare synpunkter.

⁴ 2008:761

Kap 17. Finansiering – artikel 20

Energimyndigheten tillstyrker regeringens bedömning gällande Artikel 20 med förbehållet att Artikel 7 kommer att uppfyllas i enlighet med kapitel 8.

Energimyndigheten har påbörjat ett arbete med att utröna hur strukturfondsmedel effektivt kan nyttjas i arbetet med effektivare energianvändning.

De informationsinsatser som föreslås utformas av Energimyndigheten kan också komma att innehålla hjälpmedel som mallar, personlig handledning och annat konkret stöd till bankerna i att utforma finansiella produkter inom området energieffektivisering.

Kap 18. Rapportering – artikel 24

Energimyndigheten konstaterar att artikel 24 syftar till att genom nationella handlingsplaner följa upp de för direktivet relevanta och beslutade svenska energipolitiska målen. Myndigheten kan av förslaget inte helt uttyda form, innehåll och syfte med de uppföljnings- och rapporteringssystem som eventuellt kan komma att behövas till följd av de nationella handlingsplanerna och som Energimyndigheten föreslås samordna enligt promemorian.

Energimyndigheten gör vidare tolkningen att förslaget innebär att Boverket ansvarar för den årliga inrapporteringen av energiprestanda i byggnader som ägs av statliga myndigheter i enlighet med Bilaga XIV, del 1, punkt c samt punkt d (artikel 5). Energimyndigheten stödjer denna tolkning av förslaget, men har ett antal synpunkter och frågeställningar som redovisas under Specifika synpunkter nedan.

Kap. 20. Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Energimyndigheten tillstyrker förslagen i kap 20.

Kap 21. Konsekvenser

Energimyndigheten gör när det gäller konsekvenser för kommunerna och Energimyndigheten en annan bedömning än regeringen.

Beträffande kommunerna bedöms ökad verksamhet med energi- och klimatrådgivning kräva mer resurser.

Beträffande Energimyndigheten bedöms att myndigheten har behov av ytterligare personella resurser än regeringens bedömning.

Övervägande del av myndighetens arbete med energieffektivisering baseras på direktiv och förordningar från EU som ska uppfyllas. De verksamheter som inte direkt baseras på dessa har dock stor substantiell betydelse för genomförandet av direktiven och förordningarna.

Energimyndigheten har i BU för 2014 äskat ytterligare 242 miljoner kronor för arbetet med energieffektivisering baserat framför allt på ytterligare behov av insatser till följd av direktivet för energieffektivitet. I det sammanhanget specificerades inte behov av ytterligare personella resurser utan myndigheten avsåg återkomma i BU för 2015.

Myndigheten kan nu, när förslag om genomförande finns, konstatera att gällande förslag leder till ökat resursbehov för arbetet med energieffektivitet. Till stor del beroende på nya och utökade uppgifter såsom certifieringssystem, tillsyn, hantera ytterligare medel för olika ekonomiska stöd och att arbeta med nya målgrupper. Bl.a. för att effekterna av ett antal befintliga styrmedel ska fördubblas till år 2020 för uppfyllandet av artikel 7 samt de krav på måluppfyllelse, verifiering och transparens som förutsätts i artikeln.

Härtill kommer att genomförandet av tre artiklar (artikel 4,7 och 19) inte är färdigutrett och därmed är resursbehovet relaterat till dessa inte känt i dagsläget.

Energimyndigheten avser därför återkomma om behovet av personella resurser för genomförandet av direktivet i särskild ordning.

Specifika synpunkter

Kapitel 2 Förslag om lag om energikartläggning i företag

1 § I definitionen av energikartläggning (2 §) och i 9.5 anges även att syftet med energikartläggningen är att få ökad kunskap om företagets energianvändning vilket kan ses som lagens primära syfte. En ökad kunskap kan i sin tur leda till energieffektivisering. Energikartläggningen har dessutom ett bredare syfte än att indirekt främja en ökad energieffektivitet; den ger ökad kunskap om företagets energiprestanda (ett begrepp som nämns i bilaga VI) och det kan därför vara lämpligt att istället för energieffektivisering använda begreppet energiprestanda. Detta skulle göra att man undviker att lagtexten blir för snäv och skapa utrymme för att även arbeta med andra åtgärdsförslag såsom konverteringar, ökad andel förnybart, energiutbyte med omgivande samhälle etc. vilket är naturligt att inkludera när en energikartläggning görs.

7 §. Förslag till ny formulering "En energikartläggning ska omfatta en ingående översyn av energianvändningen i företaget och förslag på kostnadseffektiva åtgärder för att förbättra företagets energiprestanda. Resultatet av energikartläggningen ska redovisas i en rapport."

Om det inte är lämpligt att ändra syftet i lagtexten bör syftet ändå förtydligas i 9.1 eftersom tolkning av lagtexten kommer att ske utifrån förarbetena. Här kan man lägga in en hänvisning till Energieffektiviseringsdirektivets bilaga VI som anger att energikartläggningen ska ge en tillförlitlig bild av den totala energiprestandan.

Kapitel 9.2 Personen som gör energikartläggningen ska vara certifierad och oberoende

Energimyndigheten anser att platsbesök vid genomförande av energikartläggningen ska vara ett krav och därmed skrivas in i förordningen.

Kapitel 9.5 Uppföljning och utvärdering

När det gäller uppföljning och utvärdering anger lagtexten (§ 12 Bemyndiganden) att regeringen eller utsedd myndighet får meddela närmare föreskrifter om uppgifter för uppföljning och utvärdering. Energimyndigheten anser att det på förordningsnivå är motiverat att lägga in motsvarande tillägg som i förordning (2009: 1577) om statligt stöd till energikartläggning ”Statens energimyndighet ska följa upp och utvärdera lagen. Statens energimyndighet ska föra ett register över de uppgifter som krävs för att uppfylla kartläggningens och lagens syften. Registret ska innehålla de uppgifter som krävs för att säkerställa att de villkor som följer av kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 av den 6 augusti 2008 är uppfyllda. Uppgifterna ska bevaras i minst tio år från den dag då kartläggningen godkändes.”

Kapitel 10.2 Förtydligande av de två olika behoven inom utbildningsområdet.

Utbildningsfrågorna kan kopplas till två olika behov, utbildning av spetskompetens för att säkra den långsiktiga kompetensförsörjningen samt tillgodose en bred kompetens som alla medborgare behöver vilken säkerställs genom skolsystemet.

Inom 4-10 år har bland annat energibranschen uppmärksammat ett mycket stort kommande behov av utbildad arbetskraft, särskilt av tekniker och ingenjörer. Det gäller även för yrkeskategorin energikartläggare/energiexperter. Det finns olika former av yrkesutbildningsprogram i offentlig och privat regi för energiexperter. Det finns skäl att kartlägga och analysera tillgången på sådana program liksom antalet personer som utbildas och vilket söktryck dessa program har.

Den så kallade Teknikdelegationen lämnade sitt betänkande i april 2010 med förslag på hur samhället kan öka barns och ungdomars intresse för teknik och naturvetenskap. Delegationen menade bland annat att det finns en klyfta mellan vad samhället behöver och vad samhället levererar genom skolsystemet. Alltför få elever inriktar sig på naturvetenskapliga och tekniska ämnen, vilket i sin tur enligt delegationen leder till att rekryteringsbasen till spetskompetens blir alltför liten.

I fortsättningen finns därför skäl att koppla ihop insatserna för att svara mot kraven i artikel 8 med övriga satsningar för att öka barns och ungdomars intresse för naturvetenskap, teknik, energi- och klimatfrågor, detta för att svara mot de två olika behoven inom utbildningsfrågorna. Energimyndigheten har sedan 2008 haft uppdraget, att öka barns och ungdomars medvetenhet om energieffektivisering och klimatfrågor, i samspel med skolans styrande dokument, detta ingår sedan år 2010 i energieffektiviseringsprogrammet 2010-2014. Mot bakgrund av

ovanstående är det motiverat att bredda det uppdrag som föreligger för att tillgodose de två olika behov som beskrivits ovan. ”

10.4 En möjlighet till frivillig certifiering av vissa energitjänster införs

I regeringens förslag avseende energikartläggningar i stora företag framhålls att direktivets krav innefattar att kartläggningarna ska utföras av personer som är certifierade (kapitel 9.2). Regeringen föreslår också krav på certifiering inom ramen för energikartlägningsstödet (kapitel 10.1.2).

Energimyndigheten anser att det är viktigt, som regeringen påpekar, att samordna med existerande certifieringssystem och att föreskrifter utarbetas i samverkan med branschen och andra myndigheter, speciellt Boverket.

Med en väl underbyggd utformning av certifieringssystemet som motsvarar behovet bland berörda aktörer på marknaden så bedömer Energimyndigheten att regeringens förslag kommer att underlätta för beställarna att få högre kvalitet på beställda uppdrag. Samtidigt är bedömningen att föreslagna certifieringssystem kommer att gynna leverantörerna och utvecklingen av energitjänstemarknaden genom ökad teknisk kompetens med fokus på systemperspektiv.

Kap. 18 Förslag för att förtydliga förslaget

Myndigheten vill göra följande förtydligande gällande förslaget om att ge Boverket ansvar för den årliga inrapporteringen av energiprestanda i byggnader som ägs av statliga myndigheter i enlighet med Bilaga XIV, del 1, punkt c samt punkt d (artikel 5): ”När det gäller energiprestanda i statliga myndigheters byggnader i enlighet med Bilaga XIV, del 1, punkt c samt punkt d (artikel 5), kan det komma att krävas nya nationella uppföljnings- och rapporteringssystem för att samla in relevanta uppgifter”. Energimyndigheten kan inte helt uttyda form, innehåll och syfte med eventuella övriga uppföljnings- och rapporteringssystem till följd av de årliga inrapporteringarna. Energimyndigheten kan därför varken tillstyrka eller avstyrka dessa delar av förslaget. Energimyndigheten välkomnar en fortsatt dialog med Regeringskansliet kring de årliga inrapporteringarna kopplat till relevanta artiklar, t.ex. artikel 7 och viktiga lagstiftningsåtgärder.

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektören Erik Brandsma. Vid den slutliga handläggningen har därutöver deltagit avdelningscheferna Anita Aspegren, Roger Eklund, Mattias Eriksson, Zofia Lublin och Birgitta Palmberger samt direktören för strategiska frågor Anneli Eriksson. Föredragande har varit Susan Linton.

Erik Brandsma

Susan Linton